

Verveer, Melanne
Azzarelli, Kim K.

ورویر، ملانی
آزارلی، کیم کی.
با شتاب به پیش: چگونه زنان می‌توانند مقتدر و هدفمند باشند/ با پیشگفتاری از هیلاری کلینتون؛ ملانی وروییر و کیم آزارلی؛ ترجمه‌ی محمود دانایی.
تهران: پندار تابان، ۱۳۹۶.
شابک:
ISBN: 978-600-8593-20-1

فهرست‌نویسی بر اساس اطلاعات فیپا
عنوان اصلی: Fast Forward: How Women Can Achieve Power and Purpose, 2015.
عنوان دیگر: چگونه زنان می‌توانند مقتدر و هدفمند باشند.
موضوع: ۱. زنان در مشاغل. ۲. مدیران زن. ۳. زنان در توسعه اقتصادی. ۴. موفقیت در کسب و کار.
دانایی، محمود، ۱۳۴۲ - مترجم

۶۵۰/۱۰۸۲

HD۶۰۵۴/۹۲

۱۱۶

۴۶۷۵۶۱۱

شماره کتابشناسی ملی:

Fast Forward

با شتاب به پیش

چگونه زنان می‌توانند مقتدر و هدفمند باشند
با پیشگفتاری از هیلاری کلینتون

ملانی وروییر و کیم آزارلی

ترجمه‌ی دکتر محمود دانایی

طراح جلد: هادی رضایی

صفحه‌آرا: معصومه اکبری

نوبت چاپ: اول، تاریخ چاپ: ۱۳۹۷

تیراژ: ۱۵۰۰ جلد، قیمت: ۲۰۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۵۹۳-۲۰-۱

کلیه حقوق محفوظ است.

خیابان انقلاب اسلامی، روبه‌روی دانشگاه تهران، پلاک ۱۲۹۰

pendartaban@gmail.com

تلفن: ۶۶۴۰۴۵۳۲

پندار تابان

فهرست

پیشگفتار/نویسنده: یلاری کینتون.....	۷
۱. چرا زنان، چرا نه.....	۱۳
۲. از قدرت زنان آگاه شویم: آن تابناکی نمایید.....	۲۷
۳. هدف خود را بیابید.....	۳۹
۴. با دیگران ارتباط برقرار کنید: همیاری هدف.....	۵۱
۵. رهبری و تشکیلات سطوح بالا.....	۶۷
۶. چرا اشتغال زنان در سطوح میانی سازمان‌ها اهمیت دارد.....	۸۱
۷. قدرت در سطوح پایه‌ای تشکیلات سازمانی.....	۹۵
۸. پیشگام‌ها و نوآوران.....	۱۱۱
۹. کار ناتمام.....	۱۲۷
۱۰. اهرم‌های تغییر: فناوری و دانش‌آموختگی.....	۱۴۷
۱۱. رسانه‌ها اهمیت دارند.....	۱۶۹
۱۲. لحظاتی در تاریخ: لحظه‌ی ما فرارسیده است.....	۱۸۵
ضمیمه: از هر دری سخنی.....	۱۹۳

پیشگفتار

نوشته: هیلاری کلینتون^۱

النور روزولت^۲ گفته است: «خوشی‌ها، زندگی شما قدم می‌گذارند و بعد می‌روند، اما فقط رد پای دوستان واقعی است که در قلبتان باقی می‌ماند». ملانی ورویر^۳ ده‌ها سال است که برای من و زنان بی‌شمار دیگر، در سراسر جهان، که آنها را هیچ‌گاه ملاقات هم نکرده، چنین دوست واقعی بوده است. او زندگی‌اش را وقف این کرده است که به زنان یاری برساند تا بتوانند نیروهای باغوه‌شان را آشکار کنند و داستان زندگی‌اش چه به عنوان یک سفیر، چه یک مدافع، و چه یک حامی فعال، موضوع اصلی این کتاب است.

این کتاب، با عنوان «با شتاب به پیش»، نشان می‌دهد که برای این جامعه، در تمامی سطوح، چگونه می‌توانند، با بهره‌گیری از موقعیت، اختیارات و قدرت خود، زنان بیشتری را در برآورده کردن رؤیایها و آرزوهایشان در جهت دستیابی به زندگی بهتری یاری دهند. نویسندگان این کتاب، ملانی و کیم آزارلی^۴ (حقوق‌دان و به نوبه خود پیش‌کسوت و قهرمانی در زمینه‌ی امور زنان) توضیح می‌دهند که با انجام

1. Hillary Clinton

۲. Eleanor Roosevelt: همسر فرانکلین روزولت، که از مارس ۱۹۳۳ تا آوریل ۱۹۴۵ (۱۳۱۲ تا ۱۳۲۴ ش) رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا بوده است. م

۳. Melanne Verveer: یکی از دو نویسنده این کتاب. م

۴. Kim Azzarelli: یکی از دو نویسنده این کتاب. م

این مهم، در حقیقت ما رهبران می‌توانیم شرکت‌ها، جوامع و کشورها را قدرت‌مند کنیم.

در ۱۳۸۴ شمسی (۱۹۹۵ میلادی)، در برگزاری چهارمین کنفرانس سازمان ملل متحد در امور زنان در پکن پایتخت چین، افراد و گروه‌های متعددی با بدبینی به این رویداد می‌نگریستند. حتی خیلی‌ها که در تشکیلات دولتی خود ما دست‌اندرکار بودند، تصورشان این بود که ایالات متحده‌ی آمریکا، در اعتراض به سوابق نه‌چندان درخشان چین درباره‌ی حقوق بشر، نباید در این کنفرانس شرکت کند. البته این تردید در دل‌واپسی کاملاً به‌جا و قابل فهم بود. گروه دیگری اصولاً تردید داشتند که برگزاری چنین کنفرانسی درباره‌ی امور زنان به نتیجه‌ی مطلوبی منتج بشود که این تردید به هیچ وجه از نظر ما به‌جا و قابل قبول نبود و در واقع همین مطلب موجب پایبندی بیشترمان به دبرای شرکت در کنفرانس، ایراد سخنرانی و پی‌گیری‌های لازم بعدی.

ملانی در مسافرت به پکن همراه من بود. در آنجا، من و رهبران دیگر نقاط مختلف دنیا، اعلام نمودیم: «از این روز به بعد برای همیشه حقوق بشر یعنی حقوق زنان و حقوق زنان یعنی حقوق بشر». اولین ترتیب، برای اولین مرتبه در تاریخ، نمایندگان ۱۸۹ کشور تشریک مساعی نمودند و معهد شدند با همکاری یکدیگر موجباتی فراهم آورند که از آن پس زنان و دختران در تمامی مراکز اجتماعی، مشارکت کامل داشته باشند.

وقتی به کشور خودمان بازگشتیم، ملانی کاملاً مطمئن بود که آن تعهد را به انجام رساند و به من در ایجاد این جنبش جهانی کمک کند. ما زمانی که همسر من رئیس‌جمهور امریکا بود، کوشش داشتیم که دختران بتوانند از مزایای تحصیلی بیشتری برخوردار شوند و زنان نیز مشارکت گسترده‌تری در امور اقتصادی به‌دست آورند. علاوه بر آن، از قوانینی که بر ضد خشونت خانگی و قاچاق زنان و دختران بود حمایت می‌کردیم. همچنین تشکیلاتی از قبیل سازمان ملل متحد، بانک جهانی و دیگر سازمان‌ها را ترغیب کردیم که به اهمیت سرمایه‌گذاری در امور زنان و دختران بیش از پیش توجه نشان بدهند.

پس از آنکه دوران ریاست جمهوری همسر من به پایان رسید و ما کاخ سفید را

ترک کردیم، ملانی به مدت هشت سال با تشکیلاتی که خودش، من و خانم مادالین آلبرایت^۱ به نام «وایتال وُی سِز»^۲، برای پشتیبانی از زنانی که در سراسر دنیا عهده‌دار مشاغل مهم و مسئولیت‌های رهبری می‌شدند، به‌وجود آورده بودیم، همکاری داشت. وقتی که پیشنهاد پرزیدنت اوباما را برای احراز سمت وزارت امور خارجه پذیرفتم، قطعاً در نظر داشتم که موضوع پیشرفت زنان و دختران، که در بیشتر دوره‌ها به میزان زیادی نادیده گرفته شده بود، در زمره‌ی اهداف دیپلماسی امریکا قرار دهم. بنابراین، طبیعتاً ملانی یکی از اولین افرادی بود که به همکاری فراخواندم و از او خواستم سمت سفیر سیار در امور جهانی مربوط به زنان، سمتی که تا آن زمان اصلاً وجود نداشت را، عهده‌دار شود و به من کمک کند تا بتوانم مشارکت همه‌جانبه‌ی زنان را برای همیشه در زمینه‌های سیاست‌های خارجی و امنیت ملی امریکا پایه‌گذاری و برقرار نمایم.

در این زمان بود که ملانی مرا با یکم معرفی کرد. کیم آزارلی نیز در نیت قاطعانه برای برانگیختن و بهره‌گیری از توانایی‌های بالقوه‌ی زنان و دختران با ملانی سهیم بود. کیم، از طریق موقعیتی که در شرکت «آن» داشت، توانست روی همکاری بخش خصوصی و دولتی در جهت گسترش و افزایش برنامه‌هایمان متمرکز شود. علاوه بر آن، مرکزی را در دانشکده‌ی حقوق دانشگاه کُرنل پایه‌گذاری کرد و ریاست آن را بر عهده گرفت، تا از آن طریق به زنانی که عهده‌دار سمت قضوت در دادگاه‌ها هستند یاری دهد تا بتوانند با خشونت بر ضد زنان مبارزه کنند. در حال حاضر او مدیریت تشکیلات دیگری را بر عهده دارد که گسترش و برقراری ارتباط ملانی با آن در سراسر جهان را باعث شده است.

با همراهی و همکاری فعالان حقوق زنان، ما در نظر داریم با تکیه بر مبنای اخلاقی و شواهد، این آگاهی را در تمامی سطوح رواج دهیم که جهان ما نمی‌تواند با نادیده گرفتن نیمی از جمعیت به پیشرفت دلخواه دست یابد. ما بیشتر از هر زمانی به آمار

۱. Madeleine Albright: اولین زنی که در ایالات متحده امریکا به سمت «وزیر امور خارجه» منصوب شد و از ژانویه ۱۹۹۳ تا ژانویه ۱۹۹۷ (۱۳۷۲ تا ۱۳۷۶ ش) عهده‌دار این سمت بود. م

۲. Vital Voices: پیام‌های حیاتی. م

و ارقامی دسترسی داریم که کاملاً نشان می‌دهند، همانگونه که همیشه هم به‌طور طبیعی احساس می‌کردیم وقتی زنان و دختران امکان و موقعیت مشارکت در همه‌ی امور را به‌دست آورند، اقتصاد رشد می‌کند و کشورها از نتایج آن بهره‌مند خواهند شد. در بیست سال گذشته، زنان و دختران در سراسر جهان پیشرفت‌های چشمگیری داشته‌اند. دستیابی آنها به امکانات بهداشتی، درمانی و آموزشی به‌نحو قابل توجهی بهبود یافته است. میزان مرگ و میر ناشی از عوارض بارداری به نصف کاهش یافته است. ۱۶۰۰ هزار حاضر دختران هم، تقریباً در همان سن پسران، تحصیلات دبستانی‌شان را رها کرده‌اند.

اما در بعضی زمینه‌ها تفاوت‌های چشمگیری وجود دارد. هنوز هم پیشرفت زنان در دستیابی به موقعیت‌های اقتصادی سرعت کم‌تری دارد. آمار جهانی نشان می‌دهد که اختلاف بین کارایی برابری زنان و مردان هنوز کمتر نشده است، علاوه بر آن زنان هنوز از حقوق مساوی برای کار و شغل محروم هستند. زنان به‌طور متوسط ۳۰ درصد از حقوق مردان برخوردار نیستند. از هر ۳ زن، یکی مورد خشونت قرار می‌گیرد. زنان هم نتوانسته‌اند به اندازه‌ی کافی به سیمت‌های بالای سازمان‌های دولتی یا خصوصی دست یابند.

مشارکت کامل و همه‌جانبه‌ی زنان در اقتصاد، کار پایان‌نشده‌ی قرن بیست و یکم به‌شمار می‌رود. البته، همان‌طور که ملانی و کیم غالباً به ما یادآوری می‌کنند، این وضعیت تنها مربوط به زنان نیست بلکه به مشکل خانواده‌ها به‌شمار می‌رود و بنابراین گریبانگیر مردان نیز هست. این امر چه در آمریکا، چه در دیگر کشورها گذران زندگانی بسیاری از خانواده‌ها متکی بر درآمد است تا بتوانند از عهده‌ی هزینه‌ها بربایند. بنابراین اگر یکی از این دو درآمد کم‌تر از دیگری باشد، همه‌ی خانواده در رنج و فشار قرار می‌گیرد.

آینده‌ی اقتصاد جهانی به میزان اشتراک زنان در آن بستگی دارد. بار، شواهد و قرائن بسیاری در این زمینه وجود دارد که ملانی و کیم به شیوه‌ی خستگی‌ناپذیری در جستجوی به‌دست آوردن آنها هستند. اگر ما بتوانیم مشارکت زنان و مردان در انجام امور را به میزان مساوی برسانیم، تولید ناخالص در سطح جهانی تا ۱۴۰۹ شمس‌ی (۲۰۳۰ میلادی) به میزان دوازده درصد افزایش می‌یابد. ما در وضعیتی نیستیم که بتوانیم چنین پیشرفتی را نادیده بگیریم.

دوست واقعی من، ملانی به من امید می‌بخشد. ستاره‌ی درخشان من کیم آزارلی، مرا دلگرم می‌کند. سرگذشت افرادی که در این کتاب از آنها نام برده شده است و توانسته‌اند دگرگونی‌های مطلوبی را رقم بزنند، امیدوارم می‌کنند. دیگر زمانی تا بازپس گرفتن حقوق زنان و دختران باقی نمانده است. ما می‌توانیم با شتاب به پیش حرکت کنیم و «پیش‌تاز» باشیم. ما می‌توانیم از نیرو و هدف‌مندی خودمان برای کمک به همه‌ی زنان استفاده کنیم تا آنها هم به هدف‌شان برسند و اگر چنین نماییم، «پیش‌تازانه» به سوی جهان بهتری برای همه خواهیم شتافت.